

Pålva ja Ku-warjutamisest.

Sel aastal saab Pålva kaks korda, ja Ku kaks korda warjutud.

Pålva warjutamised on, teine Janiši, teine Lulo ku ajal, aga neid ei woi meie pailus mitte nähha.

Eesimene Kuwartujamine on 12mal Neäru ku påwal; üks vossa fest on meil agga nähha. Häklatuse on pärast lounat, kui selli liggi pool viis on, ja ta löppeb wähhe pärast kello seitse. Ku saab louna pool pimedaks liggi 7 tolli.

Uhhetsamal Heina-Ku påwal saab ku teist korda warjutud, agga se ep olle ki tolli laiussel ku pohja pro. Ku ep olle sel ajal foggoniste meie jures veel tõuenud, sepärrast meie ei sa sedda nähha, waid peame neile sedda jätmata waata, kes siin ma peál meie västastilko el-lawad.

Se olli Innimestel sureks Römuks, seit nemmadi tundsid sellest, et Wessi Ma peál olli ärrakahhanend. Ja Noa otas veel

veel teist seitse Pålva ja lasteis jälle ühhe Tukesse wälja, ja se ei tulnud mitte ennam temma jure tagasi.

§. 67. Kui Keik ühtekokko pool üks-teistkünnet Kuud said mõdalaimud, seit Påwast arwata, kui Noa Laewa peale läks, siis Noa wööttis Laewa-Kattust pealt ärra, ja matas ümberkaudo, ja näggi, et Ma olli tahhenend. Siis otas temma veel poolteist Kuud Alega, ja siis olli Ma õige kuiwaks sanud: nenda et Noa ja Keik temma Selts üks täis Alasta, Påwast Påwani üllesloetud, sedä! Laewas ollid. Kuus sadda Alastad olli temma wan-na, kui ta Laewa läks; ja kuussadda ja üks olli temma, kui Ma olli kuiwaks sa-nu. Ja seält Alast arwata, kui Jummal Laenast ja Maad olli lonud (§. 3.), olli se kuusteistkünnend sadda, viiskünnend ja kuus Alasta, kui Upputusse Wessi Ma peáte tulli (§. 63.).